Jeremiah #3 Jeremiah's Later Career (605-586 BCE)

Rabbi Hayyim Angel KJ Rabbinic Scholar National Scholar, Institute for Jewish Ideas and Ideals hangel@jewishideas.org jewishideas.org

1. Jeremiah chapter 36

¹In the fourth year of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, this word came to Jeremiah from the LORD: ²Get a scroll and write upon it all the words that I have spoken to you concerning Israel and Judah and all the nations—from the time I first spoke to you in the days of Josiah to this day. ³Perhaps when the House of Judah hear of all the disasters I intend to bring upon them, they will turn back from their wicked ways, and I will pardon their iniquity and their sin. ⁴So Jeremiah called Baruch son of Neriah; and Baruch wrote down in the scroll, at Jeremiah's dictation, all the words which the LORD had spoken to him... ²³And every time Jehudi read three or four columns, [the king] would cut it up with a scribe's knife and throw it into the fire in the brazier, until the entire scroll was consumed by the fire in the brazier...²⁷The word of the LORD came to Jeremiah after the king had burned the scroll containing the words that Baruch had written at Jeremiah's dictation: ²⁸Get yourself another scroll, and write upon it the same words that were in the first scroll that was burned by King Jehoiakim of Judah...³²So Jeremiah got another scroll and gave it to the scribe Baruch son of Neriah. And at Jeremiah's dictation, he wrote in it the whole text of the scroll that King Jehoiakim of Judah had burned; and more of the like was added.

ירמיהו פרק לו

(א) וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעַת לִיהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת הִי לֵאמֹר : (ב)

קַח לְךְּ מְגַלַּת סֵפֶר וְכָתַבְּתָּ אֵלֶיהָ אֵת כֶּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי אֵלֶיךְ עַל יִשְּׁרָאֵל וְעַל יְהוּדָה וְעַל כֶּל הַגּוֹיִם מְיוֹם דְּבָּרְהִי אֲלֶיךְ עַל יִשְּׁרָאֵל וְעַל יְהוּדָה וְעַל כָּל הַגּוֹיִם מִיּוֹם דְּבָּרְהִי אֲשֶׁר דְּבַּרְתִּי אֵלֶיךְ עֵל יְהְנָקְרָא וְעָל בָּל הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לְעַלֹנָם וּלְחַשָּׁאתָם : (ד) וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת בְּרוּךְ בָּבְּרוּךְ בָּבְּרוּךְ בָּלְּעוֹת לְהַלְּעָל בְּרוּךְ מַבְּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל דְּבְרִי הִי אֲל הָאֵע הַשְּׁרָ אֵל הָאָח עֵד תּם כָּל הַפְּנְוֹא לְבָּרִים אֲשֶׁר שְׁלִשׁ דְּלָתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהְ בְּתַער הַשֹּבּר וְהַשְּׁלֵךְ אֶל הָאֵט הְיִבְרִים הְאָע הִיּבְרִים הְיִשְׁלֵּךְ אֶל הָאָח וּיִל מְבָּר יִלְהָעְה בְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁלִי הָאָת הַפְּבְרוּן מְפָּי יִרְמְיָהוּ אֲשֶׁר שְׁלִם הְּלִיהְ הַבְּרִים הְרְאשׁנִה וְלָיף הְיֹבְירִים הְלְאשׁנִים מְלֶּדְ יְהוֹיְקִיה בְּלֵיה וִיְמְיָהוּ בְּשָׁר שְׁרָב הְיוֹלְיִהְים מְלֶּךְ יְהוֹיְקִים מְלֶּיך הְמִיּה בְּעָיה וֹבְיְמְה הָרְאשׁנָה הְרְאשׁנָה הְרְאשׁנָה הְרְבִּים הְבָּרִים מֶלֶךְ יְהוּדְה בָּן וַרִיְיְהוֹ בְּשְׁר שְׁלְבְּ הְיִבְיְים הְלְבִיים מְלֶּיְ הִיּבְיְרִים הְבָּרִים מְלֶּיְ הְיּבְיִים הְבָּרִים הְבָּלִים מְלֶּךְ יְבְמְיָהוּ אֵּל דְבְּרִי הַפַּבֶּר אֲשֶׁר שְׁרָם הְנִבְיְם מְלֶּךְים בְּבִּים כְּמָבְי בְּהִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבָּים בְּבִּלִים בְבִיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּעם בְּבִּים בְּבִּביים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְים בְּבִיים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּים בְּבִּים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּיִים בְּיבִים בְּיִים בְּיִי

2. Jeremiah 25:1-12

¹The word which came to Jeremiah concerning all the people of Judah, in the fourth year of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, which was the first year of King Nebuchadrezzar of Babylon. ²This is what the prophet Jeremiah said to all the people of Judah and to all the inhabitants of Jerusalem: ³From the thirteenth year of King Josiah son of Amon of Judah, to this day—these twenty-three years—the word of the LORD has come to me. I have spoken to you persistently,

but you would not listen... Assuredly, thus said the LORD of Hosts: Because you would not listen to My words, I am going to send for all the peoples of the north—declares the LORD—and for My servant, King Nebuchadrezzar of Babylon, and bring them against this land and its inhabitants, and against all those nations roundabout. I will exterminate them and make them a desolation, an object of hissing—ruins for all time. And I will banish from them the sound of mirth and gladness, the voice of bridegroom and bride, and the sound of the mill and the light of the lamp. This whole land shall be a desolate ruin. And those nations shall serve the king of Babylon seventy years. When the seventy years are over, I will punish the king of Babylon and that nation and the land of the Chaldeans for their sins—declares the LORD—and I will make it a desolation for all time.

<u>ירמיהו כה:א-יב</u>

ָּא) הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה עַל יִרְמְיָהוּ עַל כָּל עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶדְּ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה הָרְאשׁנִית לִנְבוּכַדְרָאצַר מֶלֶדְּ בָּבֶל ּ: (ב) אֲשֶׁר דְּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל כָּל עַם יְהוּדָה וְאֶל כָּל יֹשְׁבֵּי הַשְּׁלָּה הָיִה הָרְאשׁנִית לִנְבוּכַדְרָאצַר מֶלֶדְּ בָּבֶל ּ: (ב) אֲשֶׁר דְּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַעָּדְ יְהוּדָה וְעֵד הַיּוֹם הַיֶּה זֶה שָׁלשׁ וְעֶשְׁרִים שְׁיָבָה הְיִאבֶיכֶם אֲשְׁכֵּים וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמֵעְתֶּם י...(ח) לָכֵן כֹּה אָמֵר הי צְּבָ-אוֹת יַעַן אֲשֶׁר לֹא שְׁמֵעְתֶּם אֶת דְּבָרִי: (ט) הִנְיִנִ שֻׁלַח וְלָקחְתִּי אֶת כָּל מִשְׁפְּחוֹת צְפוֹן נְאֻם הי וְאֶל נְבוּכַדְרָאצַר מֶלֶדְּ בָּבֶל עְבְדִי וַהַבְאֹתִים עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל ישְׁבֶיהְ וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶה סָבִיב וְהַחֲרִמְתִּים וְשַּמְתִּים לְּלֻבְּיִבְ וְעַל יִּשְׁלֵה שָׁתְ וְעַל בָּל הַגּוֹיִם הָאֵלֶה סָבִיב וְהַחֲרִמְתִּים וְשַמְתִּים לְשַׁמְּתוֹ בְּלוֹי וְעָל בָּל הַגּוֹיִם הְאֵלֶה סָבִיב וְהַחֲרִמְתִּים וְשַמְתִּים לְּלֵב הָאֹרָץ הַזֹּאת לְחָרְבָּה לְשַׁבֶּח וְעַל שָּׁשוֹן וְקוֹל שְּמְחָה קוֹל חָבָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל רָחָת בְּלוֹים הָעָל אֶרָך הַלֹּת לְּבָל הָאָרֶץ הַוֹּאת לְחָרְבָּת לְּבָל הָאוֹי הַהוּא נְאֻם הי אֶת עֲלְבָּ הְנָל אֶרֶץ בַּשְּׁדִּים וְשַּמְתִּי אֹנוֹ הָּבְיל שִׁבְּעִים שְׁנָה אֶּבְּקֹד עַל מֶלֶךְ בָּל וְעַל הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם הי אֶת עֲוֹנֶם וְעַל אֶרֶץ כַּשְּׂדִים וְשַּמְתִּי אֹת לֹשׁבוֹת עוֹלם: יִשְׁנָה אֶּבְּלְד עַל מֶלֶךְ בְּל וְעַל הַגּוֹי הַהוּוּא נְאֻבָם ה׳ אֶם הְיִעל אָרָך בַּשְּׁר בְּי בְעָל הָבְל וֹעל הָבִּיל וְתִל הַבּוֹים הְיִבּי בְּיִר בְּיִבּי לְיִים בְּבִּל שִׁבְּיִי בְּתְ בְּשְׁבְּחוֹת שִׁבְּים בְּעִל אֶרָך בַּל וְעַל הַבּל הָבְּר הָבְּבְי בְיִבּים וְעַל בְּיִבּים בְּעְרְיבּים בְּעִל בְּלְיבִים בְּבְל הִיבְּבְיל הִיבְּבְים בְּבִים בְּבְּרְם בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּים בְּבְיל וּיבְבְים בְּיבְם בְּיבְבְים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְים הְבְּבְים בְּיבְם בְּיבְבְים בְּבְים בְּבְּבְית בְּבְּים בְּבְים בְּבְבֹּי בְּבְים בְּבְיתְיתְּיבְּים בְּים בְּיבְם בְּבְבְים בְּיבְם בְּבְיתְּיבְם בְּיל הְעִבּים בְּבְיבְם בְּיבְם בְי

3. Rashi on Jeremiah 25:1

"In the fourth year": the year when their decree was sealed that they would be exiled and drink from the "cup of wrath"...Before the decree God told the prophet to rebuke them since perhaps they would repent and their decree would not be sealed.

רשייי ירמיהו כה:א

בשנה הרביעית: שנה שנתחתם גזר דינם שיגלו ושישתו כוס החמה כמו שאמור בענין קח את כוס וגו׳ וקודם גזר דין אמר לנביא להוכיחם אולי ישובו ולא יתחתם גזר דינם.

4. Jeremiah 20:7-18

⁷You enticed me, O LORD, and I was enticed; You overpowered me and You prevailed. I have become a constant laughingstock, everyone jeers at me... ⁹I thought, "I will not mention Him, no more will I speak in His name"—but [His word] was like a raging fire in my heart, shut up in my bones; I could not hold it in, I was helpless. ¹⁰I heard the whispers of the crowd—terror all around: "Inform! Let us inform against him!" All my [supposed] friends are waiting for me to stumble: "Perhaps he can be entrapped, and we can prevail against him and take our vengeance on him." ¹¹But the LORD is with me like a mighty warrior; therefore my persecutors shall stumble; they shall not prevail and shall not succeed. They shall be utterly shamed with a humiliation for all time, which shall not be forgotten. ¹²O LORD of Hosts, You who test the righteous, who examine the heart and the mind, let me see Your retribution upon them, for I lay my case before You. ¹³Sing unto the LORD, praise the LORD, for He has rescued the needy from the hands of evildoers! ¹⁴Accursed be the day that I was born! Let not the day be blessed when my mother bore me! ¹⁵Accursed be the man who brought my

father the news and said, "A boy is born to you," and gave him such joy! ¹⁶Let that man become like the cities which the LORD overthrew without relenting! Let him hear shrieks in the morning and battle shouts at noontide—¹⁷Because he did not kill me before birth so that my mother might be my grave, and her womb big [with me] for all time. ¹⁸Why did I ever issue from the womb, to see misery and woe, to spend all my days in shame!

ירמיהו כ:ז-יח

(ז) פִּתִּיתַנִי ה' וָאֶפָּת חֲזַקְתַּנִי וַתּוֹכָל הָיִיתִי לִשְּׁחוֹק כָּל הַיּוֹם כַּלֹה לֹעֵג לִי :...(ט) וְאָמֵרְתִּי לֹא אֶזְכְּרֶנּוֹ וְלֹא אֲדַבֵּר עוֹד בִּשְׁמוֹ וְהָיָה בְּלִבִּי כְּאֵשׁ בֹּעֶרְת עָצֵר בְּעַצְמֹתָי וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵל וְלֹא אוּכָל: (י) כִּי שָׁמַעְתִּי דְּבַּת רַבִּים אֲדַבֵּר עוֹד בִּשְׁמוֹ וְהָיָה בְּלִבִּי לְּאָשׁ בַּעֶרְת עָצֵר בְּעַצְמֹתָי וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵל וְלֹא אוּכָל: (יו) מְּקְבִּי וְכָּשְׁלוֹ וְלֹא יֻכָלוּ בֹּשׁוֹ מְאֹד כִּי לֹא הִשְּׁכִּילוּ כְּלְמַת עוֹלָם לֹא תִשְּׁכֵח: (יב) וַה׳ אְבָּ-אוֹת בֹּחֵן צַדִּיק רֹאֶה כְּלְיוֹת וְלֵב אֶרְאֶה נִקְמֶתְךְ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךְ גַּלְּתִי אֶת רִיבִי: (יג) שִׁירוּ לַה' הַלְּלוּ הִי בְּבָּר הִיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִי בְּוֹ יוֹם אֲשֶׁר יְלָדַתְנִי אִמִּי אֲלִים (יד) אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יְלַדְתִּי בּוֹ יוֹם אֲשֶׁר יְלָדְתְנִי אִמָּי אַלִּיְהִי בְּלְרִים בְּעִר שְׁמֵּחָ שְׁמְּחִי וְלָא נִחָם וְשָׁמֵע וְעָקָה בַּבֹּקר וֹתְרּנְיָה בְּעֵת צְהֶרְיִם: (יז) אֲשָׁר לֹא מוֹרְתַנִי מַרְחָם הְשָּׁת וְעָפָּת בְּבָּרְי וְבְחָמָה הַבָּלְר הִי בְּעָּר הִיִּים וּלְשָׁת וְעָלֶה בְּעַר בְּלֵּד לְּךְ בֵּן זְּכָר שַּׁמֵחְ שִׁמְּחָהוּ: (טוֹ) וְהָילָה הָּבִּית וֹשְׁב בְּיוֹר לְאָה בָּלְר בְּשִׁת בְּבָר לִי וְלְבִי וְבָּשְׁת וְעָקָה בָּבּלְר בְּבֹּל בְּךְ בַּן בְּבָּר לְיִבְיל לֹא נִחְם וְשָׁמֵע וְעָקָה בַּבַּקר וֹתְרוּעָה בְּעֵת צְבֶּרְים: (יז) אֲשֶׁר לֹא מוֹרְתַנִי מַרְחָם בְּעָּת יָּכִילוֹ בְּבֹשֶׁת נִיכְר, וֹרָחְמָה הַבַּר וֹרְתְשְׁתְ נִילִם וְלָּב : (יח) לְמָה זּי (יח) לְמָב : (יח) לְמָב : (יח) לְמָב : (יח) בְּשִׁת וְעָבְלוֹ בְּבֹשֶׁת נִחָּם בְּים נִצְּתִי לְבִבְי וְבַחְתָּב בְּיִּנְם וֹ (יח) לְמָים הַיִּי בְּלִּים בְּבּבּשֶׁת נְבְּבְיל בְּיוֹ בְּבּלוֹי בְּבּבשׁת בְּבּילוּ בְּבּבשׁת בְּיתְים בְּבּיל בִי בְשְׁת בְּבִיל בְיוֹב בְּיב בְּבְּים בְּבִיל בְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיל בְּבְּעָּי בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּי בְּבְּבְּבְּבְּבוּים בְּבִּי בְּבְּעָּת בְּבּיל בְּבְּבְעֹת בְּבְיים בְּבְּית בְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְּבְּי בְּבְּיִיתְים בְּבִּי בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּבְיי בְּבְּבְּעְיִיתְים בְּבְּבְי בְּבְּבְּעְיתְ בְּבְּי בְב

5. Jeremiah 29:4-10

⁴Thus said the LORD of Hosts, the God of Israel, to the whole community which I exiled from Jerusalem to Babylon: ⁵Build houses and live in them, plant gardens and eat their fruit. ⁶Take wives and beget sons and daughters; and take wives for your sons, and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters. Multiply there, do not decrease. ⁷And seek the welfare of the city to which I have exiled you and pray to the LORD in its behalf; for in its prosperity you shall prosper. ⁸For thus said the LORD of Hosts, the God of Israel: Let not the prophets and diviners in your midst deceive you, and pay no heed to the dreams they dream. ⁹For they prophesy to you in My name falsely; I did not send them—declares the LORD. ¹⁰For thus said the LORD: When Babylon's seventy years are over, I will take note of you, and I will fulfill to you My promise of favor—to bring you back to this place.

ירמיהו כט:ד-י

(ד) כּה אָמַר ה׳ צְבָּ-אוֹת אֱ-לֹקֵי יִשְּׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלֶה אֲשֶׁר־הִגְּלֵיתִּי מִירוּשָׁלַם בָּבֶלָה: (ה) בְּנוּ בְּתִּים וְשֵׁבּוּ וְנִטְעוּ גַּנּוֹת וְאִכְלוּ אֶת־בִּּרְזֶן: (ו) קְחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָּנִים וּבָנוֹת וּקְחוּ לִבְנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם תְּנוּ לַאֲנָשִׁים וְתֵלַדְנָה בָּנִים וּבָנוֹת וּרְבוּ־שָׁם וְאֵל־תִּמְעָטוּ: (ז) וְדִרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְּלִיתִּי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְּפַּלְלוּ בַּעֲדָה אֶלִּה׳ כִּי בִשְׁלוֹמָה יִהְיֶה לֶכֶם שָׁלוֹם: (ח) כִּי כֹה אָמֵר ה׳ צְבָּ-אוֹת אֱ-לֹמֵי יִשְׂרָאֵל אַל־יַשִּׁיאוּ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־בְּקַרְבְּכֶם וְקֹסְמִיכֶם וְאֵל־ תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַחְלְמִים: (ט) כִּי בְשֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאָסִרֹב: (ו) כִּי־כֹּה אָמֵר ה׳ כִּי לְפִי מְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שְׁנָה אֶפְּקֹד אֶתְכֶם וַהַקִּמִׁתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבָרִי הַטּוֹב לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמְּקִּוֹם הַיֶּיָה.

6. Jeremiah chapter 31

¹⁵Thus said the LORD: A cry is heard in Ramah—wailing, bitter weeping—Rachel weeping for her children. She refuses to be comforted For her children, who are gone. ¹⁶Thus said the LORD: Restrain your voice from weeping, your eyes from shedding tears; for there is a reward for your labor—declares the LORD: They shall return from the enemy's land. ¹⁷And there is hope for your future—declares the LORD: Your children shall return to their country...

³⁵Thus said the LORD, Who established the sun for light by day, the laws of moon and stars for light by night, Who stirs up the sea into roaring waves, Whose name is LORD of Hosts: ³⁶If these laws should ever be annulled by Me—declares the LORD—only then would the offspring of Israel cease to be a nation before Me for all time.

ירמיהו פרק לא

(יד) כּה אָמֵר הי קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ כִּי אֵינֶנּוּ : (טוֹ) כֹּה אָמֵר הי מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׁכָר לִפְּעֻלְּתֵךְ נְאֻם הי וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : (טז) וְיֵשׁ תִּקְוָה לָאַחֵרִיתַךְ נָאָם הי וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם :...

(לד) כֹּה אָמֵר הִי נֹתֵן שָׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמֶם חֻקֹּת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לְיְלָה רֹגֵע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָיו הי צְּבָ-אוֹת שְׁמוֹ: (לה) אם יָמֵשׁוּ הַחָקִּים הָאֵלֶה מִלְפָנִי נְאָם הי גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת גּוֹי לְפָנֵי כָּל הַּצָּכִים: (לו) כֹּה אָמֵר הי אם יִמַדּוּ שָׁמֵיִם מִלְמַעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ לְמָשָׁה גַּם אֲנִי אֶמְאַס בְּכָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל כַּל אֲשֵׁר עַשׂוּ נָאָם הי:

7. Ezra 1:1-2

¹In the first year of King Cyrus of Persia, when the word of the LORD spoken by Jeremiah was fulfilled, the LORD roused the spirit of King Cyrus of Persia to issue a proclamation throughout his realm by word of mouth and in writing as follows: ²"Thus said King Cyrus of Persia: The LORD God of Heaven has given me all the kingdoms of the earth and has charged me with building Him a house in Jerusalem, which is in Judah.

עזרא א:א-ב

(א) וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לִכְלוֹת דְּבַר ה׳ מִפִּי יִרְמְיָה הֵעִיר ה׳ אֶת רוּחַ כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וַיַּעֲבֶר קוֹל בְּכָל מַלְכוּתוֹ וְגַם בְּמִכְתָּב לֵאמֹר: (ב) כֹּה אָמַר כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי ה׳ אֱ-לֹקֵי הַשְּׁמִיִם וְהוּא פָּקַד עַלֵי לָבָנוֹת לוֹ בַיָת בִּירוּשַׁלָם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: